

Spoštovani farani!

Z današnjo prvo adventno nedeljo nastopa novo obdobje. Zopet začenjamo znova, zopet smo gotovo polni sklepov, kako bomo »izravnali pota« do naših bližnjih in do Boga. Čas, postavljen na začetek – advent je tako poln spodbud, da bi res vsaj kakšno oviro na tej poti odstranili.

Z adventom vedno znova podoživljamo tisto, kar smo obhajali že prejšnja leta. Zakaj to ponavljamo? Za nas kristjane je čas nenehen advent, nenehno prihajanje Boga, ki dan za dnem, leto za letom stopa med nas ljudi, da nas pripravi na tisti dokončni – »drugi« - Kristusov prihod v slavi ob dovršitvi sveta. Tako ima adventni čas dvojen značaj: je čas priprave na slovesno praznovanje Gospodovega rojstva, ko se spominjamo prvega prihoda Božjega Sina med ljudi. Hkrati je to čas, ko spominjanje pripravlja naša

srca na drugi Kristusov prihod ob koncu časov. Na oba načina stopa adventni čas pred nas kot čas pobožnega in veselega pričakovanja. Danes mislimo z besedo advent predvsem na prvi Gospodov prihod.
Znan teolog Karel Rahner pravi: »Velika adventna luč, od katere dobivajo svetlobo vse naše adventne luči, je bila prižgana v tisti noči, ko je Sin Božji postal človek. Trenutek, ko se je to zgodilo, resnično in za vse čase, naj z božičnim praznikom postane resničnost tudi v našem srcu in duhu; naj Odrešenik pride in se rodi tudi v vsakem človeku posebej.«

Zato nas hoče advent predramiti. »Ura je že, da se zbudite iz spanja,« nam kliče apostol Pavel. »Noč se je pomaknila naprej in dan se je približal.« K tej budnosti, čuječnosti, zatajevanju in odpovedi (morda alkoholu, nikotinu, čezmernemu gledanju televizije, igricam na računalniku itd.) nas bo ves čas, še posebej med božično devetdnevnico, vabil adventni klicar Janez Krstnik, ker hoče, da zares pripravimo pot Gospodu.
Zares doživeti sveto noč, zares kakor otrok začutiti radost božje bližine! Naš pesnik F. Vodnik jo takole doživlja:

Nocoj me ne plašiš, noč, oj sveta noč,
vsa dobra si, mesec straži nad vasmi;
v vseh čistih dušah se to uro Bog rodi –
oh, nocoj je bela, bela noč…

Nocoj je ugasnil v meni srčni ogenj vroč
in sem utonil v morje božjega miru;
ugledal sem cesto, ki drži domu –
oh, nocoj je bela, bela noč…

Nocoj sem čudno dober vsem ljudem,
na srca vsa bi se naslonil plakajoč;
svetal sem našel v svoji duši Betlehem –
oh, nocoj je bela, bela noč…

Luč je torej prišla na svet! Vabi vsakega od nas, da se odločimo za »svetlobo«. Vabi nas, da tudi mi zasvetimo kot luč, da postanemo sij ljubezni od bližnjega. Naj advent to v nas zares pomnoži.

p. Jože, župnik

Adventni koledar

Veroukarji so ga pred začetkom adventa dobili pri veroučni uri. Želi biti spodbuda njim in njihovim družinam, da bi se vsak dan ob novi zgodbi (adventni koledar je posodobljen – zgodbe za vsak dan najdemo na QR kodi) pripravljali na božič; po »šparavčku«, s katerim je koledar opremljen, pa nas spodbuja, da bi svoje adventne prihranke namenili otrokom v stiski – vsem, ki ne morejo tako brezskrbno in v miru praznovati božične skrivnosti. Do Treh kraljev jih naj prinesejo k jaslicam v našo cerkev.

Sv. Miklavž

Naš prvi adventni gost; rad je pomagal potrebnim, ni pa želel, da bi mu izkazovali hvaležnost za darove. K takim dejanjem vabi tudi nas. Kako lepo nam je pri srcu, kadar koga obdarimo in se skupaj z njim veselimo darila. Zahvalimo se Bogu, kadar lahko dajemo, ne da bi pričakovali plačilo. Sv. Miklavž nas bo obiskal v četrtek, 5. 12. ob 16h.

Brezmadežna

Bog je hotel čisto posodo za meter svojega Sina, zato je bila že ob rojstvu obvarovana skupne krivde človeštva – izvirnega greha in zato jo ***8. 12. želimo počastiti*** kot Brezmadežno. »Marija, moja Mati, v tvoj hram prihajam s svojimi težavami in s svojo srečo. Pravijo, da sprejemaš v varstvo vse človeške otroke; pravijo, da imaš prostor tudi zame, za moje solze in za moje veselje. Čisto narahlo se skloni, narahlo in le za

hip do mojega srca, ki zbegano išče mir in pomoč. Tvoj blagoslov naj varuje mojo poštenost, iskrenost in mojo dobro voljo.

Marija – romarica

Župnijski svet nas je spomnil in spodbudil, da tri Marijine podobe v adventem času zopet gredo na pot po naši župniji. Na današnjo prvo adv. nedeljo smo jih oddali posameznim faranom – družinam, da bi se ob njih in z molitvijo, ki Marijine podobe spremlja, pripravljali na doživeto praznovanje božične skrivnosti. Po dveh-treh večerih jo družina odda naprej.

Božična devetdnevnica

Božična skrivnost je tako velika in lepa, da se želimo na to pripraviti z devetdnevnico – večerno mašo, branjem, slamicami – ki jih bomo polagali v za to pripravljene jasli za Novorojenega.
Tudi z božično igro računamo. Z njo in s pripovedjo o božični skrivnosti se bomo še bolj uglasili na to, da bomo Novorojenega začutili v naših srcih. ***Bodoči birmanci – letošnji 7. in 8. r***. – ***so vsi povabljeni k sodelovanju***. Sodelovanje je del daljne priprave na sv. birmo. K igri lepo povabljeni tudi ostali veroukarji.
Sam Bog ve, kakšen bo letošnji božič – se morda sprašujemo!? On že ve, kako pa mi? Takšen bo, na kakršnega se bomo doma in v župniji pripravili. Tak naj bo, da bomo božjo bližino in toplino, ki iz nje izhaja, čutili v svojih srcih. Da bomo zaradi Božje bližine tudi mi blizu drug drugemu, si pomagali in se imeli radi. Vsem že vnaprej lepo pripravo na božič, potem pa praznovanje – polno topine, domačnosti (kot kadar se otrok rodi v družino). Blagoslovjen adventni in božični čas – pri vseh vas, dragi farani.

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191